

Bergen 21 December 1936

Min kjære Anton,

Tilgi mig at jø bryr dig med et spørsmål, siden jø ve at det alle
 hadde ve hvordan det skal gjøres for at få det i god form. Kari har
 gjort historie mi som først skiltefag og vil fortsette med engelsk. Tine vil
 begynne med et år ved University of London, og for admission forlanges
 det en recommendation from the appropriate authority ved hennes nye
 universitet. Det maa ve nærmest vere en beviselse for hennes eksamen
 (filosofi, fysikk, alm. språkvidenskap og historie mi) og for at hun
 er en ordentlig studerende som gjør alvorlig innsats for sine ting. Jø synes jo
 hun er bra nok, men jø ve ikke riktig, kunne jø helst skal skrive til for
 at få en tilfredsstillende uttalelse. Künde ikke det gjøre det som deans og
 vicesitor i hennes skoletid. Eller skulde jø skrive forklaringene til
 skoleoverlægen? Hvis jø var var i Oslo, künde jø selv gå og forhøre
 mig, mi maa jø ve det ^{undersøkte} at jø gjør dig tryk og ber om et godt råd. —

Programmet for University College er mykje breiddt ut, omfattende og
 alsidig i engelsk språk og litteratur, men at de undersøkingene har ganske høie
 krav til alle som begynner. Men det maa jo vere en god grunn for skole
 at engelsk språk at få det i språk selv — foruten at andre vindinger ved
 at utlandsopphold i yngre år. Og alle musk i England vilde jø haabe. For
 de vilde til nye forelesninger maa og få sine egne virer. Maar vi tenker på
 det, er det som var allikevel, den gamle tiden, da vi var som vandrings
 konger og Waldemars var om Smestad. Jø miser den godt for alltid.

Og is ser med vore øjne, lange og rolige, de mindes ingen ting ad dette fra tidligere
aar, de tuse varme bæk som er gaaet i minde i vort vore erindringer. Men vi
ville aldrig være det igen. Da gaa de os det bedste vi er. —

Her er resten julestrik, Frida er og ind og op og ned med pakker og gaver.
Det er religion, med ritter i Novemberens rister og aldrig glæde. Du staa
færdig for haab om vore og aarst som kommer. Tak for dette aarst som sige,
som staa for os, og alle med til haab for dig som lidt fortjente. Vel
mødt i den som kommer. Det blir altsaa nu først i januar vi ser
dig i Bergen. Vi glæde os meget til det. Jeg vil ogsaa make lidt med
Korn Wiberg om et muligt visit i Bergenfaar hos Ein chrischner Kaufmann.
Korn er forresten lidt bra for tiden, plejer at sige og stadig mere isoleret
i sin haandatiske hals. Men han vilde trænge en kollektial opmuntning.

Min kære som, alle varme hilsener til Dyr og dig fra Frida
og Din hustru

Kaakon.